

18 mei 2012 vrijdag

Help de **vogel** en de **vis**: drink **kraanwater**

SECTION: Opinie en Debat; Blz. 28

LENGTH: 686 woorden

WATER IN FLESSEN Met pittoreske plaatjes van berglandschappen worden wij dagelijks verleid tot de aankoop van idioot dure flesjes bronwater. Terwijl het water uit de kraan in Nederland hartstikke gezond is.

Een explosief groeiende plasticsoep vervuult de Stille Oceaan. Het drijvende afval eiland van kunststoffen, 1.600 kilometer westelijk van Californië, is nu al tientallen keren groter dan Nederland. Door verwerking, golfslag en zonlicht is het plastic versnipperd. Op deze snippers nestelen zich insecten, die met plastic en al door **vogels** worden opgegeten. **Vogels** die vervolgens dood aanspoelen.

Het probleem doet zich niet alleen voor in de Stille Oceaan. Ook de magen van **vogels** die we vinden langs de Noordzee zitten soms vol met plastic. Stukjes visnet, fragmenten van flesjes, een flard van een draagtasje, restjes verpakkingsmateriaal en overboord gezet scheepsafval: het wordt allemaal teruggevonden in **vogels**, krabben en vissen.

Het Europees Parlement heeft intussen te maken met zijn eigen dagelijkse stortvloed aan plastic. Iedere dag worden in het Brusselse gebouwencomplex ruim achtduizend waterflesjes verspreid. Op jaarbasis komt dit neer op meer dan een miljoen wegwerpflesjes.

Wie wereldwijd wil denken, moet ook lokaal handelen. Daarom voerden wij vorige week in het Europees Parlement een interne actie, waarbij we een barricade van plastic flesjes lieten verrijzen. Om zo de officials van Europa met hun neus op hun eigen verspillende gedrag te drukken. Immers, hoe valt het te verenigen dat de EU milieumaatregelen predikt en tegelijkertijd zelf bakken met wegwerpflesjes tolereert?

Natuurlijk, het zijn niet déze flesjes die in zee belanden. En natuurlijk is het mondiale effect van een ban in Europese instellingen vrijwel nihil. Maar de vele waterflesjes onderstrepen wel hoezeer wij gewend zijn geraakt aan milieubelastend wegwerpmateriaal. Een Europa dat conform zijn eigen principes van grondstoffenefficiëntie en duurzame groei wil handelen, moet van deze gewoonte af. Om één flesje water te maken, zijn drie flesjes water nodig en een half flesje olie.

De vraag naar waterflesjes is vooral in Nederland kunstmatig. Gezond drinkwater is bij ons overal voorhanden. In die zin is het rondrijden van flessen water door Europa de ultieme decadentie. De bronwaterlobby is er niettemin in geslaagd om velen te laten geloven dat leidingwater minder gezond zou zijn voor ons, of dan toch zeker voor onze baby's. Terwijl de gezondheidseisen aan Nederlands leidingwater strenger zijn dan de eisen aan gebotteld bron- en mineraalwater. Bij mineraalwater is zuiveren niet

eens toegestaan: het moet ter plekke gebotteld worden. **Kraanwater** mag wel gezuiverd worden, zodat de smaak zo neutraal mogelijk is.

Eén flesje mineraalwater kost bij een tankstation of stationskiosk evenveel als 1.500 liter **kraanwater**. Toch worden burgers met uitgekende reclameboodschappen en pittoreske plaatjes van berglandschappen gestimuleerd belachelijk hoge bedragen neer te tellen voor iets wat gewoon uit de kraan komt. Een zandkraam beginnen in de Sahara ligt nog eerder voor de hand. Gelukkig schakelen steeds meer cafés over op **kraanwater** net zo gezond als de ijsblokjes die in de chique flessenwatertjes drijven.

Naast de lagere prijs scoort leidingwater ook op milieugebied veruit het beste. Statiegeldflessen volgen op ruime afstand. Recycling van plastic via afvalscheiding is vanwege de hoge uitval een derderangsoplossing. Toch wil CDA-staatssecretaris Joop Atsma het bestaande statiegeldsysteem vervangen door recycling. Hij belooft daarmee de jarenlange handels- en industrielobby die van het statiegeld af wil. Atsma effent zo het pad voor meer energieverslindende recycling én meer restafval in zee. Zijn blinde vlek voor ecologie past niet bij een staatssecretaris van Milieu.

Wij hechten wel aan onze geloofwaardigheid en steken dus energie in een schoner en milieubewuster Europa. Uiteindelijk scheelt dat een eiland van plastic in onze oceanen.

JUDITH MERKIES (PvdA) en KARTIKA LIOTARD (Europees Verenigd Links) zijn lid van het Europees Parlement.

Ook de magen van **vogels** langs de Noordzee zitten vol met plastic